

[Yvonne Hørløv Andersen]

Jeg sidder også i et amtsråd, og dér har jeg advaret mod den tendens, der er til i krisetider at slække på eksisterende planer. Det mener jeg kan være vældig farligt.

I øvrigt vil CD benytte lovforslaget til at se på de problemer, der er med hensyn til indsigelse. Det er vores opfattelse, at det er meget få indsigelser, der bliver taget ad notam, og så kører man i øvrigt videre. Det har noget at gøre med, som den socialdemokratiske ordfører sagde, at dette skal have lov at fungere et stykke tid. Det har vist sig, at medmindre man bor i et område, hvor der i forvejen er megen debat om de fleste af de ting, som kommunen foretager sig, vil det i de mindre byer først være, når det rører den enkelte eget område, man bliver opmærksom på det. Derfor kommer der sjældent mere end nogle enkelte indsigelser, og det er nok især i de tilfælde, de ikke fører til noget. Det kræver altså en bevidstgørelse af borgerne.

Ideen om på et langt tidligere tidspunkt at inddrage borgerne i lokalplanerne synes jeg vi må have drøftet igennem i udvalget og finde ud af, hvordan det har virket indtil nu. Det er især det, CD vil bruge forslaget til, idet vi vil se på, om den procedure, vi har i dag, muligvis kan ændres, så man får en mere reel indflydelse på den planlægning, der skal være.

VS skriver i sin fremsættelse, at loven har fungeret i 4 år. Så må det være muligt at indhente nogle erfaringer.

Vetoret mener jeg ligesom venstres ordfører ikke man skal indføre. Vi har valgt de organer via folkestyret, som skal tage stilling til sagerne, og det må så også være dem, der har den endelige afgørelse.

Dræbye (RV):

VS' beslutningsforslag indeholder nogle konkrete forslag, som vi er positive over for, og det indeholder nogle forslag, som vi mener er overflødige.

Jeg tror, at hovedårsagen hertil er, at VS' forslag er skrevet af beboere i Københavns kommune, og at VS mener, man skal lave kommuneplanlægningen, som om det var praksis i Københavns kommune, som skulle danne grundlag for den grad af restriktion, staten pålægger kommunerne i almindelighed på dette område. Det mener vi ikke er rime-

ligt. Det vil i en lang række kommuner ude over landet give uheldige konsekvenser, om man fulgte sådanne retningslinjer. Det er klart, at hermed har jeg også udtrykt, som vores repræsentanter i borgerrepræsentationen tit har gjort det, en utilfredshed med, at Københavns kommune i for lille grad lever op til intentionerne i kommuneplanloven.

Jeg skal tage forslagene, som de kommer i rækkefølge i beslutningsforslaget.

Vi mener ikke generelt, at der er grund til at udvide lokalplanpligten. Vi mener ikke i alle tilfælde, at planstyrelsens fortolkning af, hvornår der er lokalplanpligt eller ikke, har været tilfredsstillende. Der er sager, som oplagt burde have været lokalplanpligtige, som er blevet undtaget. Det synes vi selvfølgelig er forkert. Men vi skal gøre opmærksom på, at det måske er uheldigt, sådan som VS nærmest antyder det i forslagens udformning, at gøre lokalplaner til et spørgsmål om projektlokalplaner, altså sådan at ethvert projekt, byggeprojekt eller andet, følges op af en lokalplan. Vi mener, at man i langt højere grad skulle lægge vægt på lokalplanretten for kommunerne, sådan at man sørgede for en samlet planlægning inden for de forskellige områder.

VS-forslag nr. 2, som er, at befolkningen skal inddrages direkte i udarbejdelsen af lokalplaner, er vi i det store og hele positive over for. Jeg er meget enig i de bemærkninger, hr. Svend Erik Hovmand kom med om, at i bredere lokalplansager må det være helt selvfølgeligt, at man starter med offentlighed, inden der er udarbejdet et forslag til en plan, sådan at man får målsætningen og principperne i den planopgave behandlet i en drøftelse med beboerne, for så vidt man anvender kommuneplanlovens § 6, som vedrører kommuneplanlægning, som model for en række lokalplansager.

I folketingsudvalgets betænkning fra 1975 har man detaljeret behandlet spørgsmålet, som behandles i den anden del af VS' punkt 2, om at give de lokale beboere nødvendig teknisk bistand. Man konkluderede dengang, at en ret til det ville være uoverskuelig og have nogle konsekvenser, som nok er vanskelige at efterleve eller at få opfyldt i praksis. Det er vi enige med udvalget i, men udvalget har nogle supplerende bemærkninger om, at det måtte være en selvfølge, at man gjorde noget for at sikre mindretallet i kom-